

Bemutakozás és feladatok

Immár tizenegy éve szolgálok Magyarországon verbita szerzetesként különböző területeken. Idén nyáron a Római Kúria Evangelizációs Dikasztériuma kinevezett a Pápai Missziós Művek (PMM) magyarországi igazgatójának.

Hálásan köszönöm az elődömnnek, P. Benven Sebastian Madassery SVD atyának a hosszú ideig tartó igazgatói munkáját. Isten áldását kérem életére. Szeretném folytatni az eddigi országos missziós és animációs feladatokat. Ezek közül a PMM iroda kiemelten kezel néhány fontos területet.

A PMM egyik kiemelt szolgálata Jézus Krisztus evangéliuma elterjedésének legszorosabb értelemben vett támogatása, előmozdítása. Az evangelizációt a különböző egyházmegyés

püspökökkel és papokkal együttműködve a továbbiakban is végezzük, tanúságot téve az Egyházzól.

A második fontos feladatunk a különböző csoportokkal - animátorokkal, iskolás gyermekekkel, fiatalokkal, felnőttekkel, papokkal, szerzetesekkel - végzett animációs munka. Ezen keresztül szeretnénk eljutni az emberekhez és buzdítani őket az egyház küldetésére az evangelizáció útján, mert „mindenki misszionárius” -, ahogy Boldog Paolo Manna atya mondta.

A harmadik fontos feladat, hogy missziós felajánlásokat gyűjtsünk a célzott projektekre, ezzel is támogatva az egyetemes szolidaritást. Milyen szép gesztus, ha észrevesszük a körülöttünk szükségét szenvedőket és mindazt, amit csak tudunk, megosztunk másokkal, hogy kis örömet szerezhessünk felebarátainknak. Ne felejtjük, hogy "a jókedvű adakozót szereti az Isten" (2Kor 9,7).

Ferenc pápa az idei, október 22-re eső Világmissziós ünnepi üzenetében az emmausi tanítványok példájáról beszél, akik a kenyértöréskor felismerték a feltámadt Jézust, és örömhírral tértek vissza a többi tanítványhoz: Jézus él! Ferenc pápa a világmissziót szem előtt tartva azt mondja, hogy „minden misszionárius olyan, mint Jézus, aki a Szentlélek működésével megtöri a kenyeret, és ugyanakkor ő is megtört kenyérré válik a világ számára”, és hogy Jézus nevében a szegényekkel való kenyérmegosztás „keresztény misszió.” Minden megkeresztelt embernek feladata a szegényekkel való törődés, azokkal, akik nehezebb körülmények között élnek, akikhez nehezen jutnak el Krisztus megváltó szavai. Milyen jó, amikor mi segítünk eljuttatni Krisztus örömhírét hozzájuk!

Tete Remis SVD

a PMM magyarországi igazgatója

Kedves Testvérek!

Aminek van kezdete, annak vége is van. Minden változik, egyedül Isten állandó. Így 16 év szolgálat után eljött az ideje számomra is, hogy továbbadjam a hivatalt a következő igazgatónak Tete Remis atya személyében.

Hálásan köszönöm az imáitokat, valamint anyagi támogatásokat az Anyaszentegyház egyetemes missziója javára. Kérem, támogassátok ugyanolyan szeretettel továbbra is ezt az ügyet, és imáitokban gondolatokat rám is.

Isten áldását kérve életetekre és munkátokra maradok őszinte szeretettel és imával:

Sebastian atya

Boldog Pauline Jaricot missziós szenvedélye

Boldog Pauline Jaricot valódi missziós mozgalmat indított el a világon. Élete, művei, de főleg apostoli hite voltak a konferencia témái, melyet az osztrák PMM igazgatósága rendezett. A konferencián részt vett Mayline Tran, a 14 éves francia lány, aki 10 évvel ezelőtt Boldog Pauline Jaricot közbenjárására meggyógyult, ami döntő tényező volt Pauline Jaricot boldoggá avatásában.

Az előadók között volt Roberta Tremarelli nővér, a Szent Gyermekség Műve főtítkára, Dinh Anh Nhue Nguyen atya, a Missziós Unió főtítkára, és a PMM néhány igazgatója. Karl Wallner atya, az osztrák PMM igazgatója hangsúlyozta: a konferencia célja volt ismertté tenni ennek a fiatal nőnek az alakját, akitől a PMM létrejötté származik. Ferenc pápa Jaricot boldoggá avatása alkalmából a PMM-hez intézett üzenetében rámutatott: a Boldog megtérése, az ő imádságos élete közösségben Istennel és az irgalmas-ság kézzelfoghatósága a szikra, amely világszerte meggyújtotta a misszió tüzét. Tremarelli nővér különösen is a Szent Gyermekség Műve egész világra kiterjedő hatásáról beszélt. A Pápai Missziós Művek több mint 120 országban van jelen.

(Agenzia Fides)

Misszionárius nővérek az emberek szolgálatában

Nyomor, szárazság, korai házasságok, árvák, idősek, emberi támogatás, evangelizáció – ez csak néhány a sok feladat közül, amelyekkel a Kenyában dolgozó, az Egyház Szociális Misszionárius Nővérek Kongregációja foglalkozik. „Mi egy ecuadori alapítású rend vagyunk, amely 2000 óta van jelen Kenyában” – meséli Ligia Girón nővér. „Három éves misszionáriusi tapasztalatszerzésre jöttünk Kenyába, de maradtunk; jelenlétünk és karizmánk itt a sivatag közepén sok fiataalt megérintett.

Ma húszan vagyunk, 17 kenyai és 3 ecuadori nővér. Főleg kisgyermekkel foglalkozunk. A befogadóközpontban házasságra kényszerített, valamint árva lányokkal dolgozunk. Ételt, szállást nyújtunk, és oktatást. Eldoret egyházmegyében ideiglenes noviciátust hoztuk létre” – magyarázza a nővér.

Ligia nővér beszél a szárazságról is, amely a vidéket sújtja. „Turkanában pusztító eső volt, elsodort sok állatot, és áldozatokat szedett a gyermekek közül is. A kutakban a vízszint alacsony, nem elég sem az embereknek, sem az állatoknak. Az egyház segít, ahogy csak tud.”

(Agenzia Fides)

Új templom Nyugat-Pápuán

A Manokwari-Sorong egyházmegye Ayawasi nevű falujának új, Szent József templomát Pietro Pioppo érsek, apostoli nuncius szentelte fel e szavakkal: „Legyen egy olyan közösség temploma, ahonnan béke és kiengesztelődés sugárzik Pápuán. Azt kívánjuk, hogy tartsa meg és támogassa a közösség evangéliumi szellemét, az imádság és szeretet lelkét. Kérjük az Urat, hogy bátorítson bennünket, hogy nehéz pillanatokban is egymást testvéreknek tekintsük és úgy is bánjunk velük.”

Egy új templom jelenléte „buzdíthatja az embereket hitük elmélyítésére, és hogy szeretettel és alázattal legyenek felebarátaik iránt” – hangsúlyozta az érsek. A szentmisén jelen volt a térség öt püspöke, számos pap, nővér, továbbá hívek százai.

Az egyházmegyének 761 000 lakosa van, közülük 80 000 katolikus. Nyugat-Pápua sok feszültséggel és tiltakozással teli térség. Indonézia 1962-ben vonult be a szigetre, és Új-Guinea nyugati része népszavazás útján lett Indonézia része

(Agenzia Fides)

Küzdelem az életadó vízért

A 2015-ös pusztító földrengés Nepálban nemcsak a házakat rombolta le a kis Koshidekha faluban, hanem a vízellátást is megbénította: a szivattyúrendszerek szétrobbantak, a források elapadtak. A nők ezután nehéz munkával cipelték fel a folyóból a vizet az újra felépített házaikba. Ennek most vége: a szerzetesnővérek megszervezték, hogy építsenek egy modern vízellátó berendezést.

Naponta három órát gyalogolt Mamata Uprety hegynek fölfelé, hátán műanyag kannában 30 liter vízzel. Nepálban hagyományosan a nők dolga a vízhordás. Ha Mamatának ma szüksége van vízre, csak ki kell mennie a ház elé a vízcsaphoz. „Az élet sokkal könnyebb lett. Csodálatos, hogy van folyóvíz iváshoz, főzéshez és az állatoknak” – mondja. A Názareti Könyörületesség Nővérei rend („Nepáli Názáret Társaság”) létesítette a vízprojektet 5 évvel ezelőtt.

„A földrengés következtében a falu 507 házából 478 teljesen összeomlott, sokan életüket veszítették. Senki sem gondolta, hogy itt még valaha normális életet lehet élni” – mondja Maya nővér.

„Amikor az emberek már nem láttak más lehetőséget, mint hogy elhagyják a falut, jöttek a nővérek” – meséli a falu előljárója. „Általuk új életre kelt a falu!” A „Nepáli Názáret Társaság” nővérei már a földrengés előtt szerveztek a faluban egy varróiskolát, majd elhatározták, hogy segítenek az embereknek házaik újjáépítésében. A német Pápai Missziós Művek támogatásával szereztek egy gépet, amivel téglákat tudtak készíteni az új házakhoz. Maya nővér elődje szervezte meg a vízprojektet. A következő öt évben a PMM-adományoknak és a faluközösség munkájának köszönhetően létrejött egy modern vízellátási rendszer.

Ma a falu lakói maguk felelősek a vízellátásért. Kilenc munkás törődik a karbantartással és javításokkal, a falu lakóiból alakult bizottság pedig az anyagi ügyeket intézi: minden lakó havonta egy kisebb összeggel járul hozzá a vízellátáshoz. Maya Amolik nővér örül: „Az emberek

újra és újra elmondják, hogy ez a projekt egy áldás nekik. Meg vagyunk hatódva egy kissé a nagy hálától, ami itt a nővérek iránt megmutatkozik. A koshidekhai emberek azt mondják, hogy Isten lábai jöttek általunk a falujukba. Ez nekünk sokat jelent.”

missio magazin 2/2023

ford.: Szabó Bernadett

Várjuk olvasóink véleményét

a Népek Missziója hírlevél
cikkeiről, valamint a misszióval kapcsolatos
kérdéseiket is.

Üzenetet honlapunkon
keresztül is lehet küldeni:

<http://papaimisszio.hu>
pmmmisszio@gmail.com